ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Ф. № Р-7641
Оп. № 22
Архівна № 643

Управління СБУ
по Сумській області

Орел Транссомыло

ДЕЛО № 56085

Гончаренко
Николай Павлович

Начато 20 июня 1945 г.
Окончено 30 августа 1955 г.

ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Ф. № Р-7641
Оп. № 22
Архівна № 643

Штеповское РО НСПУ
Сумской области

1

Ленінське відношення до літератури

Ініціативою Харківської організації ВКП(б) розгорнулась дискусія про літературу

Відновити роль Ленінграда в ідейному житті нашої партії.

Всі ми любимо Ленінград, всі ми любимо нашу ленінградську партійну організацію, її славні з передових загонів нашої партії. В Ленінграді не повинно бути прикрих тулку для різних літературних пройдисвітів, які примазалися у хочуть використати Ленінград своїх цілях. Для Зощенка, Ахматової ім подібних Ленінград радянський не дорогий. Вони хочуть в ньому усобицю інших суспільно-політичних поглядів, а іншої ідеології. Старий Петербург, Мідний вершник образ старого Петербурга, — ось що маячить перед їхніми очима. Ми любимо Ленінград, як передовий центр радянської культури, як колиску великих революційних традицій. Ленінград хоче осмислити події, що відбуваються. Його культурний рівень вирісь. Він часто нінграда, який вимагає задоволення своїх ідейних довід. Ленінград є продовження Ленінграда. Радянський народ ставить витку літератури, якість. Під час війни демократичних запитів. Під час війни зобов'язує обстановку ми не могли забезпечити цих насущних потреб. народ хоче осмислити події, що відбуваються. Його культурний рівень вирісь. Він часто ні на нінше не змінимо. Характерний актив сміливіше нінграда, який вимагає задоволення якісно тих оглядався назад, без «пересорювання» проаналізує свої помилки і не хочуть розуміли працівники літератури. праців-швидше виправити справу і посунути нашу ідейну роботу вперед. Ленінградські більшовики повинні знову зайняти своє місце в рядах засірільників і перед ними у справі формування радянської ідеологічної, радянської суспільної свідомості. (Бурхливі оплески).

Як статися, що ленінградська міським партії становище на ідеологічному фронті? Очевидно, він захопився поточною практичною роботою, справі відбудови міста, в справі піднесення його промисловості забув про значення ідейно-виховної роботи, і це коштує дорого ленінградській літераторами не інтереси політичної боротьби і відвернулось від пошлої безідейної літератури і мистецтва, напоролось на рами, дівчатами з адюльтерами, ляннями авантюристів ких авантюристів.

(Закінчення на 4-ій стор.)

Дискусійне дещо на ідеологічному фронті

Виступ Миколи Бажана

Ідеологічний фронт — це фронт, на якому ведеться боротьба за ідеологію, за світогляд, за свідомість людей. Ідеологічний фронт — це фронт, на якому ведеться боротьба за літературу, за мистецтво, за театр, за кіно, за музику, за архітектуру, за живопис, за скульптуру, за науку.

Ленінградська організація ВКП(б) має славні традиції. Ленінградські більшовики завжди були в авангарді боротьби за ленінську ідеологію, за ленінську партійність, за ленінську чистоту ідеології. Ленінградські більшовики завжди були в авангарді боротьби з ворогами ленінізму, з троцькістами, з зінов'євцями, з бухарінцями, з правими, з націонал-ухильниками, з націонал-фашистами, з усіма ворогами ленінізму

житки вчорашнього дня, пережитки, що перешкоджають радянським людям іти вперед. Радянські письменники повинні допомогти народові, державі, партії виховати нашу молодь бадьорою, яка вірить у свої сили, не боїться ніяких труднощів.

Як би буржуазні політики і літератори не намагалися приховати від своїх народів правду про досягнення радянського ладу і радянської культури, як би вони не намагалися звести залізну завісу, за межі якої не могла б проникнути за кордон правда про Радянський Союз, як би вони не силкувалися применшити справжнє зростання і розмах радянської культури— всі ці намагання приречені на провал. Ми дуже добре знаємо силу і перевагу нашої культури. Досить нагадати разючі успіхи наших культурних делегацій за кордоном, наш фізкультурний парад і т. ін. Чи нам низькопоклонничати дянського буття. Більшовики високо цінять літературу, виразно бачать її велику історичну місію і роль у зміцненні моральної і політичної єдності народу, в згуртуванні і вихованні народу. Центральний Комітет партії хоче, щоб у нас був достаток духовної культури, бо в цьому багатстві культури він бачить одне з головних завдань соціалізму.

Центральний Комітет партії впевнений, що ленінградський загін радянської літератури, морально і політично здоровий, швидко виправить свої помилки і займе належне місце в рядах радянської літератури.

ЦК впевнений, що хиби в роботі ленінградських письменників будуть подолані і що ідейна робота ленінградської партійної організації в найкоротший строк буде піднесена на таку висоту, яка потрібна тепер в інтересах партії, народу, держави. **(Бурхливі оплески. Всі встають).**

Пам'ятник юним героям

МИКОЛАЇВ. **(Наш кор.).** Ніколи не забудуть піонери і учні Миколаєва про юних патріотів-піонерів Вітю Хоменка і Шуру Кобера, замордованих німцями.

Разом з комуністами і комсомольцями, ці юні підпільники вели активну боротьбу проти німецько - фашистських загарбників. Німці спіймали Віктора і Олександра і повісили їх на центральному майдані міста 5 грудня 1942 року.

Днями відбулося відкриття пам'ятника хоробрим піонерам. Понад 2000 піонерів і школярів зібралися на траурний мітинг. Секретар міськкому тов. Артем'єва розповіла дітям про славне життя і героїчну боротьбу дітей-патріотів.

КІНОФЕСТИВАЛЬ ДЛЯ МОЛОДІ

УЖГОРОД. **(Наш кор).** У кінотеатрі «Москва» розпочався перший молодіжний кінофестиваль. Молодь міста побачить на екрані фільми: «Зоя», «Це було у Донбасі», «Юність Максима», «Повернення Максима», «Виборгська сторона» та інші.

Кінофестиваль закінчиться переглядом фільму «Клятва».

Журнал недостатньо виховує молодь в дусі дружби народів Радянського Союзу, не бореться з проявами буржуазного націоналізму, особливо в літературі й мистецтві.

В журналі відсутні твори про життя індустріальних центрів України, не проводиться пропаганда завдань нової сталінської п'ятирічки, недостатньо показується героїзм радянської молоді в роки Великої Вітчизняної війни, трудова доблесть радянських людей на будовах п'ятирічки.

Журнал не займається вихованням молоді в дусі комуністичної моралі і етики, не виховує в неї кращих рис радянської людини.

В наслідок політичної безтурботності працівників редакції в журнал «Дніпро» потрапили такі ідеологічно-шкідливі твори як оповідання «Дорога на Крем'янець» і повість «Як Тарас їхав по Україні» письменника Кундзіча, в яких автор фальшиво змальовує життя радянських людей під час німецької окупації.

Автор зовсім не показує героїчної боротьби з ворогом, яку вели партизани, підпільники і радянська молодь, вихована партією Леніна—Сталіна і комсомолом.

Перекручуючи дійсність, Кундзіч малює радянських людей безвольними, безпринципними, безідейними, такими, що керуються в своїх вчинках лише одним біологічним прагненням — як би вижити.

«Герої» Кундзіча надумані, фальшиві, «ідеї» його творів, що побудовані на ворожих концепціях — самобутності української нації і вихваляння патріархальності — реакційні, націоналістичні. Редакція допустила велику помилку, надрукувавши ці порочні твори.

ЦК ЛКСМУ відзначив також, що редакція припустила помилку, прийнявши до друку ідеологічно шкідливу, пошлу поему Воскрекасенка «Еней на Україні».

Редакція журналу «Дніпро» при друкувала серію безідейних і аполітичних «Мисливських усмішок» Остапа Вишні. Низка творів, особливо поетичних, надрукованих в журналі, носить печать національної обмеженості, ідеалізації старовини. Значне місце серед надрукованої поезії посідають песимістичні, аполітичні вірші (Ів. Вирган, П. Дорошко і інші).

Журнал стоїть осторонь від основних питань розвитку радянської літератури і мистецтва, не бореться за більшовицьку ідейність літератури й мистецтва Радянської України. На його сторінках рідко друкуються рецензії, критико-бібліографічні статті, відсутня літературно-мистецька хроніка.

ЦК ЛКСМУ вказав, що редакція журналу незадовільно працює з авторським активом, над вихованням молодих письменників і початківців. Існуюча при журналі «Дніпро» літературна група молодих письменників і початківців працює без певного плану. Редакція не забезпечила ідейно-політичного виховання членів літературної групи, в наслідок чого творчість багатьох молодих письменників стоїть на низькому ідейному рівні, а окремі з них піддаються впливам буржуазно-націоналістичної ідеології.

Редакція журналу «Дніпро» не справилася з покладеною на неї справою, припустила серйозні політичні помилки в керівництві журналом. Редакція не дбала про те, щоб зробити журнал могутнім засобом комуністичного виховання молоді.

В рішенні вказано, що відділ пропаганди та агітації ЦК ЛКСМУ не забезпечив потрібного контролю за роботою журналу, своєчасно не вживав заходів до зміцнення редакції журналу і підвищення його ідейно-художнього рівня.

ЦК ЛКСМУ вказав відповідальному редактору журналу «Дніпро» тов. Малишку і відповідного виправлення помилок і недоліків в роботі журналу, відзначених в постанові, перетворити журнал в бойовий орган комсомолу України, який би по-справжньому допомагав нашій партії і державі виховувати молодь в комуністичному дусі. Журнал повинен виховувати молодь бадьорою, стійкою, такою, що вірить в свою справу, не боїться труднощів, готова подолати всякі перешкоди.

Журнал повинен виховувати молодь відданою ідеям партії Леніна—Сталіна, в дусі дружби народів нашої Батьківщини, любові до великого російського народу.

Журнал, говориться в рішенні, повинен широко і вдумливо пропагувати завдання нової сталінської п'ятирічки, висвітлювати трудовий героїзм радянських людей в промисловості й колгоспному сільському господарстві, показувати успіхи молоді в навчанні, показувати творчий зріст молодої радянської інтелігенції.

ЦК ЛКСМУ запропонував редакції журналу зміцнити відділ критики й публіцистики, рішуче піднести боротьбу за ідейне і творче зростання радянської літератури й мистецтва, гостро й принципово виступати проти всіляких виявів буржуазно-націоналістичної ідеології, безідейності і аполітичності.

ЦК ЛКСМУ зобов'язав відділ пропаганди і агітації ЦК ЛКСМУ і редакцію журналу «Дніпро» покращити керівництво роботою літературної групи при журналі, посилити виховання молодих письменників і початківців в дусі більшовицької ідеології, виховувати в них почуття патріотичного обов'язку перед радянською Батьківщиною, перед партією Леніна—Сталіна.

Заст. відповідального редактора Й. ЗАСЛАВСЬКИЙ.

БФ 02657. **Адреса редакції: м. Київ, вул. Воровського. 22. Телефони редакції: 4-35-24, 4-23-51, 4-11-68.** **Зам. № 2930.**

Друкарня «Радянська Україна», Київ, Прозорівська, 59, тел. 4-20-25, 4-34-08, 4-20-45.

25-4, 6 у. 8 вуб

13

2

НКО

Отдел контрразведки „СМЕРШ“ 47 армии

ОПРОСНЫЙ ЛИСТ

194 5 года Июль месяца 20 дня

1. Фамилия Гончаренко
2. Имя и отчество Николай Павлович
3. Дата рождения 6/VIII-1926 г.
4. Место рождения с. Васильевка, Шосткинского р-на, Сумской обл.
5. Национальность Украинец
6. Партийность беспарт партстаж

№ партбилета (когда и кем выдан партбилет)

7. Профессия и специальность колхозник
8. Последнее место жительства до призыва в армию с. Васильевка
9. Последнее место работы и должность до призыва в армию колхоз „Червоный маяк“
10. Состав семьи (близкие родственники, их имена, фамилии, род занятий и адреса)

Мать - Гончаренко Евдокия Ильинична, колхозница, с. Васильевка

11. Образование (общее, специальное) 5 классов

12. Социальное положение (род занятий и имущественное положение)

Колхозник

13. Каким репрессиям подвергался: судимость, арест и другие (Когда, за что)

нет

14. Имеются ли репрессированные при советской власти родственники

нет

15. Участие в бандах (к р организациях и восстаниях)

нет

16. Какие имеет награды (ордена, грамоты, оружие и др.) при советской власти

нет

17. Когда и каким военным комиссариатом призван в армию

не служил

18. Служба в Красной Армии, когда и в качестве кого

не служил

19. Звание и последняя должность в Красной Армии —

20. Личный (мартикулярный номер) —

21. Название войсковой части и род войск, где служил в последнее время —

22. Находился ли в окружении или в плену (если в окружении, то название местности) 3

Был угнан в Германию 22/VI-43 г.

23. Когда, где и при каких обстоятельствах попал в плен или окружение

не был

24. В каких лагерях военнопленных содержался г. Кейтель

25. С кем из военнопленных содержался в этом лагере в рамном вагоне

всей семьей

26. Когда и при каких обстоятельствах освобожден из лагеря противника или вышел из окружения 8/V-45 г. Американцами

Кейтель

27. Допрашивался ли и сколько раз за время нахождения в плену у противника

Допрашивался в Кейтеле по вопросу побега из лагеря, ничего не сделал и отпустили

28. Фиксировались ли допросы фиксировался кровью

29. Фамилия, имя и отчество и другие данные лиц, которые могут подтвердить обстоятельства и факты пленения, нахождения в лагере, окружения, освобождения из лагеря противника или выход из окружения В данном лагере нет никого

30. Когда и откуда прибыл в данный лагерь 13/VII-45 г. из лагеря № 237

Подпись опрашиваемого Гончаренко Николай

Должность и подпись сотрудника, заполнявшего опросный лист Ст. оперуполномоченный Курбатов

УРСР

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
ВАСИЛЬКІВСЬКОЇ
СІЛЬСЬКОЇ РАДИ
депутатів трудящих

23/X 1946 р.
№ 23/1046.

с. Василівка,
Штепівського району
Сумської області.

4

Характеристика

Дана Васильковским Сельсоветом Штеповского района Сумской области На гр-на Гончаренко Николая Павловича 1926 года рождения.

Уроженец с. Васильковки Штеповского р-на Сумской обл. По происхождению из крестьян-бедняков с 1930 года колхозник. Был мобилизован в 1942 году 30 августа Штеповским РВК. В 1942 году попал в окружение, был ранен, находился на излечении в госпитале. Вернулся домой в 1943 году. Работал в колхозе "Червоний маяк" и работал рядовым колхозником. В 1944 году ушел в немецкое рабство откуда в Васильковку не возвращался. По данным родственников находился в рядах РККА.

Компрометирующих данных нет.

Что удостоверяется

Председатель Сельсовета

"УТВЕРЖДАЮ"
ПРЕДСЕДАТЕЛЬ РАЙОННОЙ
ПРОВЕРОЧНО-ФИЛЬТРАЦИОН-
НОЙ КОМИССИИ КАПИТАН
ГЕНЕЛИН
"6" июня 1945г.

Сов. секретно.

5

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

/по фильтрационному делу/

Мы члены проверочно-фильтрационной комиссии при Егорьевском ГО НКВД, рассмотрев фильтрационное дело на репатриированного Советского гражданина Гончаренко прибывшего к месту постоянного жительства село Васильевка Егорьевского района Сумской области "30" V 1945 года и нашли, что Гончаренко пойдя фильтрационную комиссию при Егорьевском РОНКВД сношений никаких не вызывал со стороны членов комиссии т.н. последний никакой вины не был уличен в германии на каторжных работах.

руководствуясь приказом НКВД № ____/ 0056 от 6 июня 1945 года

ПОСТАНОВИЛИ: 2

1. Считать гр. Григорьева Николая Павловича

проверенным и фильтрационное дело сдать в архив 1 спецотдела УМВД для хранения и взятия на специальный учет.

2. Передать фильтрационное дело на гр. _____ в _____

_____ район _____ МВ для последней

Архивное № _____
пересмотрено в соответствии с приказом КГБ при СМ СССР № 00750
и оставлено для дальнейшего хранения в архиве в агентурном фонде
как Изъят. дела Зорева

справочном учете. с отражением на оперативно.
Пересмотрел _____

Согласны:
Начальник _____ отделения
Начальник _____ УКГБ при УССР
по Сумской обл.

/ДОВ/

/КУРОЧКО/

ЗАВЕРИТЕЛЬНАЯ НАДПИСЬ

В данном деле пронумеровано 5 листов

пять

«15» 12. 1992г.

Должность

Подпись

ЗАВЕРИТЕЛЬНАЯ НАДПИСЬ

В данном деле пронумеровано 5 листов

(пять)

10 мая 93г.

Должность архив. 1 кат

Подпись

Перевірено 28.09.26р.

Арт 1 С 3803-1